

עת"א 51227/11/17 - נ מ נגד נציבת שירות בתי הסוהר, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 51227-11-17 מ(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר - 10 דצמבר 2017
מחלקת האסיר ואח'

לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופט שמואל בורנשטיין
כב' השופטת נאוה בכור
העותר
נגד
המשיבים
נ מ (אסיר)
1. נציבת שירות בתי הסוהר
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד עינת סופר
ב"כ המשיב 2 עו"ד איריס פיקר
העותר הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה 5 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריוח בגין הרשעתו בעבירות מס נושא ת.פ. 53930-01-14 (בית משפט השלום ברמלה), שערעור עליו נדחה על-ידי בית משפט זה, והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הנציבה"), מיום 12.11.2017, שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי.

בהחלטתה נושא העתירה כתבה הנציבה כדלקמן: "מאסר שלישי, שפוט פלילי למשך 5 חודשים בגין עבירות פסקליות, בעל רקע פסיכיאטרי, ניכר כי ממוזער מחומרת העבירות וללא תובנות שהובילו לביצוע העבירה. בשל יתרת מאסרו לא ניתן לשלבו במסגרת טיפולית. לאור מאסרו החוזר נראה כי לא למד הלקח. אינני מאשרת לשחררו".

עמוד 1

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הנציבה כאשר לא שחררה את העותר על תנאי שכן העבירות שבגינן ריצה עונש מאסר למשך 21 יום ושני עונשי מאסר לריצוי עבודות שירות הן עבירות ישנות, הנציבה לא התחשבה בנסיבותיו האישיות של העותר כפי שתוארו בגזר הדין נושא מאסרו, לא התחשבה בפועלו של העותר להסרת המחדלים, ולא התחשבה במצבו המשפחתי של העותר, שחזר לחיות עם משפחתו.

עוד טוענת ב"כ העותר שלא ניתן ללמוד מחו"ד גורמי הטיפול בשב"ס כי העותר לא ממזער את מעשיו ולא מגלה תובנה להתנהגותו הפסולה שכן בסיפא חוה"ד של גורמי הטיפול נכתב כי העותר מפנים את המחיר ששילם בעקבות מעשיו ומבין שפניה לעזרה יכולה הייתה למנוע את ביצוע העבירות.

המשיב מתנגד לשחררו של העותר על תנאי, מצביע על עברו הפלילי של העותר, על עמדת גורמי הטיפול בכל הקשור להתייחסותו של העותר למעשיו נושא מאסרו, ומפנה גם לעברו הפלילי והתעבורתי של העותר, הכולל 54 הרשעות תעבורה, חלקן בגין עבירות בטיחותיות.

כך מפנה ב"כ המשיב אל העובדה שהעותר סיים לבצע את עבודות השירות נושא מאסרו השלישי בשנת 2006, שנה לפני ביצוע העבירות נושא מאסרו הנוכחי, שבוצעו בין השנים 2007 - 2012.

גם אם איננו זוקפים לחובתו של העותר את מאסריו הקודמים, הרי לא ניתן להתעלם מהעובדה כי את העבירות נושא מאסרו הנוכחי החל לבצע בשנת 2007, שנה לאחר סיום ריצוי עבודות שירות בגין עבירות קודמות.

עיון בחו"ד גורמי הטיפול שהייתה בפני הנציבה עובר למתן ההחלטה מעלה כי אמנם בסיפא חוה"ד נכתבו הדברים שעליהם מסתמכת ב"כ המשיב, אך לפני כן כתבה העו"ס כי **"ניכר כי ממזער מחומרת העבירות שביצע וללא תובנות למניעים שהובילו לביצוען"**. לאחר מכן באים הדברים עליהם מסתמכת ב"כ העותר, אך ניתן ללמוד מהם שהעותר מצטער על המחיר ששילם בעקבות מעשיו ואינו מצטער על מעשיו, כפי שניתן היה לצפות ממי שביצע עבירות פסקליות במשך 5 שנים.

עיון בגזר הדין נושא מאסרו של המערער מעלה כי בית משפט קמא התחשב בכל הנסיבות המקלות שנטענו על-ידי ב"כ העותר, ורק בשל חוסר ההתאמה של העותר לריצוי מאסר בעבודות שירות, השית עליו 5 חודשי מאסר נושא מאסרו הנוכחי.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום כ"ב
כסלו תשע"ח,
10/12/2017 במעמד
ב"כ הצדדים והעותר.

שמואל בורנשטיין, שופט   נאוה בכור, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד